

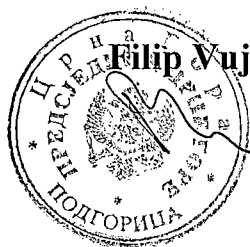
CRNA GORA
PREDSJEDNIK

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

U K A Z
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
CARINSKOG ZAKONA

Proglašavam **Zakon o izmjenama i dopunama Carinskog zakona**, koji je donijela Skupština Crne Gore 26. saziva, na Drugoj sjednici Drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2017. godini, dana 16. oktobra 2017. godine.

Broj: 01-1007/2
Podgorica, 25.10.2017. godine

Filip Vujanović

Na osnovu člana 82 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 26. saziva, na Drugoj sjednici Drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2017. godini, dana 16. oktobra 2017. godine, donijela je

Z A K O N

O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Član 1

U Carinskom zakonu („Službeni list RCG”, br. 7/02, 38/02, 72/02, 21/03, 31/03, 29/05 i 66/06 i „Službeni list CG”, br. 21/08 i 62/13), u članu 5 tačka 9 mijenja se i glasi:

„9) strana roba je roba koja nije obuhvaćena tačkom 8 ovog člana ili roba koja je izgubila status domaće robe;“.

Poslije tačke 23 dodaju se dvije nove tačke koje glase:

„23a) ovlašćeni pošiljalac je lice koje ima odobrenje Uprave carina za prevoz robe u tranzitnom postupku bez podnošenja robe i tranzitne deklaracije kod polazne carinarnice;

23b) ovlašćeni primalac je lice koje ima odobrenje Uprave carina da robu, koja se prevozi u tranzitnom postupku, ne podnosi odredišnoj carinarnici;“.

Član 2

Član 6b mijenja se i glasi:

„Carinski organ može, u skladu sa kriterijumima iz člana 6c ovog zakona, odobriti status ovlašćenog privrednog subjekta licu koje ima sjedište na carinskom području Crne Gore.

Odobrenje iz stava 1 ovog člana može se izdati za:

1) korišćenje određenih pojednostavljenja u skladu sa carinskim propisima; ili

2) carinska pojednostavljenja koja se odnose na sigurnost i zaštitu koja naročito obuhvataju manji broj fizičkih pregleda i dokumentacije.

Odobrenja iz stava 2 ovog člana mogu se koristiti istovremeno.

Carinski organ, prilikom izdavanja odobrenja za korišćenje određenog carinskog pojednostavljenja, neće ispitivati kriterijume koje je prethodno ispitao prilikom odobravanja statusa iz stava 2 tačka 1 ovog člana.

Ovlašćeni privredni subjekat uživa povlašćeni tretman u skladu sa odobrenjem iz stava 2 ovog člana.

Carinski organ može da odobri povlastice koje proizilaze iz statusa ovlašćenog privrednog subjekta licu sa sjedištem van carinskog područja Crne Gore, koje ispunjava uslove i izvršava obaveze utvrđene propisima države sjedišta, koje su ekvivalentne obavezama utvrđenim ovim zakonom, u skladu sa načelom reciprociteta, ako nije drugačije utvrđeno potvrđenim međunarodnim ugovorom.

Ispunjenost ekvivalentnih uslova iz stava 6 ovog člana, dokazuje lice koje podnosi zahtjev za odobravanje povlastica iz stava 2 ovog člana, podnošenjem potvrde nadležnog organa o ispunjavanju uslova države u kojoj ima sjedište, odnosno nadležnog tijela u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorom.“.

Član 3

Poslije člana 6b, dodaje se novi član koji glasi:

„Član 6c

Status ovlašćenog privrednog subjekta može se odobriti privrednom subjektu koji ispunjava sljedeće kriterijume:

1) nije teže ili više puta kršio carinske i poreske propise, odnosno nije počinio krivično djelo protiv platnog prometa i privrednog poslovanja;

2) obezbijedio je visok nivo kontrole svojih aktivnosti i protoka robe kroz sistem upravljanja trgovinskim i, ako je potrebno, transportnim evidencijama koji omogućava odgovarajuće carinske provjere;

3) finansijski je solventan, na način da može da ispunjava obaveze koje proizilaze iz njegovih poslovnih aktivnosti;

4) za korišćenje olakšica u skladu sa članom 6b stav 2 tačka 1 ovog zakona, ispunjava profesionalne standarde u pogledu osposobljenosti, odnosno stručnih kvalifikacija koje su direktno povezane sa aktivnostima koje obavlja;

5) za korišćenje olakšica iz člana 6b stav 2 tačka 2 ovog zakona, ispunjava odgovarajuće standarde sigurnosti i zaštite, a koji se naročito odnose na obezbjeđenje sigurnosti i zaštitu u međunarodnom lancu snabdijevanja, uključujući područje fizičkog integriteta i kontrolu pristupa, logistiku i rukovanje određenom vrstom robe, rukovođenje zaposlenim i identifikovanje njegovih poslovnih partnera.

Ovlašćeni privredni subjekat dužan je da obavijesti carinski organ o statusnim i drugim promjenama koje bi mogle uticati na izdato odobrenje statusa ovlašćenog privrednog subjekta.

Status ovlašćenog privrednog subjekta privremeno se obustavlja (suspenduje) odnosno ukida ako ovlašćeni privredni subjekat prestane da ispunjava kriterijume iz stava 1 ovog člana, odnosno ne dostavi obavještenje carinskom organu iz stava 2 ovog člana.

Bliži uslovi za odobravanje statusa ovlašćenog privrednog subjekta, bliže određivanje pojednostavljenja iz člana 6b ovog zakona, bliži uslovi i način ukidanja, odnosno privremenog obustavljanja (suspendovanja) statusa ovlašćenog privrednog subjekta, kao i način ostvarivanja povlašćenog tretmana iz člana 6b stav 5 ovog zakona utvrđuju se propisom Vlade.”

Član 4

U članu 25 stav 2 briše se.

Član 5

U članu 30 stav 1 u uvodnoj rečenici riječi: „uvećana u skladu sa članom 38 ovog zakona“, zamjenjuju se riječima: „usklađena sa odredbama čl. 38 i 39 ovog zakona“.

Stav 2 mijenja se i glasi:

„Dva lica se smatraju međusobno povezanim, ako:

- 1) je jedno lice zaposleni ili direktor privrednog društva u svojini drugog lica i obratno;
- 2) su poslovni partneri;
- 3) su poslodavac i zaposleni;
- 4) je jedno od njih direktni ili indirektni vlasnik ili kontroliše ili posjeduje 5% ili više akcija sa pravom glasa u oba privredna društva;
- 5) jedno lice direktno ili indirektno kontroliše drugo lice;
- 6) su direktno ili indirektno kontrolisani od strane trećeg lica;
- 7) zajedno, direktno ili indirektno, kontrolišu treće lice; ili
- 8) su članovi iste porodice (bračni drug, djeca, odnosno usvojenici, srodnici do trećeg stepena srodstva, uključujući i srodstvo po tazbini).“

U stavu 3 na kraju teksta briše se tačka i dodaju riječi: „u smislu stava 2 ovog člana.“

U stavu 9 poslije riječi „Poređenje“ dodaju se riječi: „iz stava 8 ovog člana“.

Član 6

U članu 31 stav 4 na kraju teksta briše se tačka i dodaju riječi: „uvezene robe.“

Član 7

U članu 38 stav 4 u uvodnoj rečenici riječi: „Pri utvrđivanju“ zamjenjuju se riječima: „Izuzetno od stava 3 ovog člana, prilikom utvrđivanja“.

Član 8

U članu 47 stav 4 briše se.

U stavu 7 riječi: „iz stava 6 ovog člana“ zamjenjuju se riječima: „iz stava 5 ovog člana“.

U stavu 9 riječi: „stava 6 ovog člana“ zamjenjuju se riječima: „stava 5 ovog člana“.

U stavu 10 riječi: „Stavovi 1 do 9 ovog člana“ zamjenjuju se riječima: „St.1 do 8 ovog člana“.

U stavu 11 riječi: „Odredbe st. 1 do 6 ovog člana“ zamjenjuju se riječima: „Odredbe st. 1 do 5 ovog člana“.

Dosadašnji st. 5 do 11 postaju st. 4 do 10.

Član 9

U članu 48 stav 1 riječi: „iz člana 47 stav 6 ovog člana“ zamjenjuju se riječima: „iz člana 47 stav 5 ovog člana“.

Član 10

Poslije člana 53 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 53a

Carinski organ može umjesto sažete prijave iz člana 53 stav 1 ovog zakona prihvatiti:

1) drugu uvoznju sigurnosnu sažetu deklaraciju koja je podnesena za predmetnu robu, dopunjenu sa podacima sažete prijave;

2) manifest ili drugu prevoznju ispravu, ako sadrži podatke iz sažete prijave, uključujući upućivanja na drugu uvoznju sigurnosnu sažetu deklaraciju za predmetnu robu.“

Član 11

U članu 64 stav 1 riječi: „osim st. 1, 6 i 7“ zamjenjuju se riječima: „osim st. 1, 5 i 6“.

Član 12

U članu 67 stav 3 briše se.

Član 13

Poslije člana 67 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 67a

Carinski organ može da zadrži robu za koju postoji sumnja da povređuje pravo intelektualne svojine prilikom:

1) prijavljivanja za stavljanje u slobodan promet, izvoz ili ponovni izvoz,

2) unošenja ili iznošenja iz carinskog područja Crne Gore,

3) stavljanja u carinski postupak sa odlaganjem ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

U slučaju podnošenja zahtjeva za preduzimanje mjera za zaštitu prava intelektualne svojine ne plaća se naknada.

Carinski organ o zadržavanju robe iz stava 1 ovog člana, obavještava nosioca odobrenja i na njegov zahtjev dostavlja informacije o načinu i mjestu skladištenja te robe kao i o procijenjenim troškovima skladištenja.

Nosilac odobrenja snosi troškove carinskog organa ili drugih lica koja postupaju u ime carinskog organa od trenutka zadržavanja robe, uključujući skladištenje i postupanje sa robom i preduzimanje određenih mjera kao što je uništenje robe.

Troškovi iz stava 4 ovog člana određuju se u zavisnosti od vremena skladištenja, vrste robe, količine i težine robe ili vrste usluge, odnosno uslova skladištenja i prirode te robe.

Carinski organ nije dužan da nadoknadi štetu nosiocu odobrenja, ako nije pronašao robu za koju se sumnja da povređuje pravo intelektualne svojine i ako je roba puštena ili nije preduzeta odgovarajuća mjera da se roba zadrži.

Bliže uslove i način sprovođenja carinskih mjera za robu za koju postoji sumnja da povređuje pravo intelektualne svojine propisuje Vlada."

Član 14

Poslije člana 86 dodaje se novi podnaslov i tri nova člana koji glase:

„5) Carinski status robe

Član 86a

Sva roba na carinskom području, po pravilu ima status domaće robe.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, status domaće robe potrebno je dokazati za:

- 1) robu koja se unosi na carinsko područje i koja je pod carinskim nadzorom radi utvrđivanja njenog carinskog statusa;
- 2) robu u privremenom smještaju;
- 3) robu smještenu u carinskom skladištu i slobodnoj zoni, kao i robu koja se nalazi u spoljnom tranzitnom postupku, privremenom uvozu i postupku aktivnog oplemenjivanja;
- 4) proizvode morskog ribolova koje su ulovila ribarska plovila registrovana u Crnoj Gori, izvan carinskog područja u vodama koje nijesu teritorijalne vode druge države, koji se unose na carinsko područje;
- 5) proizvode dobijene od proizvoda iz tačke 4 ovog stava na plovilu ili brodu-fabricsi registrovanom u Crnoj Gori, tokom proizvodnje u kojoj je moguća bila upotreba i drugih proizvoda koji se unose u carinsko područje;
- 6) proizvode morskog ribolova i druge proizvode koje su izvadila ili ulovila plovila koja plove pod zastavom druge države na carinskom području.

Način i postupak dokazivanja statusa domaće robe iz stava 2 ovog člana propisuje Vlada.

Roba koja je u potpunosti dobijena na carinskom području iz robe u privremenom smještaju ili robe koja je u postupku spoljnog tranzita, skladištenja, privremenog uvoza ili aktivnog oplemenjivanja ili robe smještene u slobodnoj zoni, nema status domaće robe u slučajevima utvrđenim propisom Vlade.

Član 86b

Roba gubi status domaće robe, ako je:

- 1) iznesena iz carinskog područja, osim u slučaju unutrašnjeg tranzita;
- 2) stavljena u postupak spoljnog tranzita, skladištenja ili aktivnog oplemenjivanja ili je smještena u slobodnu zonu u skladu sa carinskim propisima;
- 3) bila stavljena u postupak krajnje upotrebe i naknadno je ustupljena u korist države ili je uništena, kojom prilikom su nastali otpaci;
- 4) deklaracija za stavljanje u slobodan promet poništena nakon puštanja robe.

Član 86c

U slučajevima iz člana 99a stav 1 tač. 2 do 5 ovog zakona, roba zadržava status domaće robe, ako je taj status utvrđen u skladu sa carinskim propisima.

Domaća roba se može, bez promjene carinskog statusa, kretati između dva mjesta unutar carinskog područja i privremeno izvan tog područja bez sprovođenja carinskog postupka, u slučajevima koji se utvrđuju propisom Vlade.“

Član 15

U Odjeljku 3 Podnaslov 2 mijenja se i glasi:

„2. Spoljni i unutrašnji tranzitni postupak“.

Član 16

Član 99 mijenja se i glasi:

„U spoljnom tranzitnom postupku strana roba može da se prevozi između dva mjesta unutar carinskog područja, bez:

- 1) naplate uvozne carine;
- 2) naplate drugih propisanih naknada;
- 3) sprovođenja mjera komercijalne politike, kojima se ne zabranjuje ulazak u ili izlazak robe sa carinskog područja.

Prevoz robe iz stava 1 ovog člana, odvija se:

- 1) u skladu sa Konvencijom TIR, ako je taj prevoz:
 - započet ili će se završiti izvan carinskog područja;
 - obavljen između dva mjesta na carinskom području preko teritorije izvan carinskog područja;
 - 2) u skladu s Konvencijom ATA/Istanbulskom konvencijom, ako se ATA karnet koristi samo kao tranzitni dokument;
 - 3) na osnovu obrasca 302, u skladu sa Sjevernoatlantskim ugovorom od 19. juna 1951. godine;
 - 4) u okviru poštanskog saobraćaja, u skladu sa aktima Svjetskog poštanskog saveza, kada, prema tim aktima, robu prenosi imalac prava i obaveza ili je za njega prenosi neko drugo lice.
- Način stavljanja domaće robe u spoljni tranzitni postupak utvrđuje se propisom Vlade.“

Član 17

Poslije člana 99 dodaju se dva nova člana koji glase:

„Član 99a

U unutrašnjem tranzitnom postupku domaća roba može se, bez promjene njenog carinskog statusa, prevoziti između dva mjesta unutar carinskog područja sa prelaskom preko teritorije druge države, na jedan od sljedećih načina:

- 1) u postupku unutrašnjeg tranzita, ako je to predviđeno potvrđenim međunarodnim ugovorom;
- 2) u skladu sa Konvencijom TIR;
- 3) u skladu s Konvencijom ATA/Istanbulskom konvencijom, ako se ATA karnet koristi samo kao tranzitni dokument;
- 4) na osnovu obrasca 302 u skladu sa Sjevernoatlantskim ugovorom od 19. juna 1951. godine; ili
- 5) u okviru poštanskog saobraćaja u skladu sa aktima Svjetskog poštanskog saveza, kada, prema tim aktima, robu prenosi imalac prava i obaveza ili je za njega prenosi neko drugo lice.

Član 99b

Carinski organ može, na zahtjev lica koje ima status ovlašćenog primaoca, odobriti da primi robu obuhvaćenu TIR karnetom na odobrenoj lokaciji, na način da se postupak tranzita okonča u skladu sa članom 1 tačka (d) Konvencije TIR."

Član 18

Čl. 100 i 101 brišu se.

Član 19

Član 102 mijenja se i glasi:

„Nosilac postupka tranzita dužan je da:

1) robu u nepromijenjenom stanju i potrebne podatke dostavi odredišnoj carinarnici u propisanom roku i u skladu sa mjerama carinskog organa preduzetim radi osiguranja prepoznavanja te robe;

2) poštuje odredbe postupka tranzita;

3) obezbijedi odgovarajuća sredstva obezbjeđenja, radi osiguranja plaćanja iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu ili drugim naknadama koje mogu nastati u vezi s robom, u skladu sa posebnim propisima.

Postupak tranzita je okončan kada su roba koja je stavljena u postupak tranzita i potrebne informacije dostupni odredišnoj carinarnici u skladu sa carinskim propisima, kada se i smatra da je obaveza nosioca postupka ispunjena.

Odredba stava 1 tačka 1 ovog člana, primjenjuje se i na prevoznika ili primaoca koji primi robu, a zna da je ta roba u tranzitnom postupku.

Carinski organ može, na zahtjev nosioca postupka tranzita, odobriti pojednostavljeni postupak koji se odnosi na stavljanje robe u postupak tranzita ili završetak tog postupka, i to:

1) status ovlašćenog pošiljaoca koji omogućava imaocu odobrenja da stavi robu u postupak tranzita, bez njenog podnošenja carinskom organu;

2) status ovlašćenog primaoca koji omogućava korisniku odobrenja da primi robu koja se prevozi u postupku tranzita na odobrenoj lokaciji, kako bi se postupak tranzita okončao u skladu sa stavom 2 ovog člana;

3) korišćenje posebne vrste plombe, ako je plombiranje potrebno za prepoznavanje robe koja je stavljena u postupak tranzita;

4) upotrebu carinske deklaracije sa manjim brojem podataka za stavljanje robe u postupak tranzita;

5) upotrebu prevoznih isprava u elektronskom obliku kao carinske deklaracije za stavljanje robe u postupak tranzita, ako sadrže podatke te deklaracije i ako su ti podaci dostupni polaznoj i odredišnoj carinarnici kako bi se omogućio carinski nadzor robe i završetak tog postupka.

Bliži uslovi za sprovođenje tranzitnog postupka i primjenu pojednostavljenja u tranzitnom postupku utvrđuju se propisom Vlade."

Član 20

Podnaslov 9 iznad člana 165 i čl. 165 i 166 brišu se.

Član 21

U članu 170 stav 5 riječi: „u čl. 47 stav 6 ovog zakona“ zamjenjuje se riječima: „u članu 47 stav 5 ovog zakona“.

Član 22

U članu 184 stav 1 tačka 39 mijenja se i glasi:

„39) automobili koje u svrhu lične upotrebe uvoze lica sa invaliditetom koja imaju 100% dugoročnog fizičkog, odnosno senzornog oštećenja ili s najmanje 80% dugoročnog oštećenja funkcije organa za kretanje.“

Član 23

U dijelu VII, u nazivu Glave 1 poslije riječi „DUGA“, dodaju se riječi: „KOJI JE NASTAO ILI BI MOGAO NASTATI“.

Član 24

U članu 189 poslije stava 5 dodaju se dva nova stava, koja glase:

„Obezbjeđenje koje se daje za određenu deklaraciju odnosi se na iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu u vezi sa cjelokupnom robom koja je obuhvaćena ili se pušta na osnovu te deklaracije, bez obzira na tačnost podataka iz deklaracije.

Ako obezbjeđenje nije vraćeno, može se koristiti, u granicama osiguranog iznosa, za pokriće carine i drugih dažbina koji su nastali nakon naknadne kontrole robe.“

Član 25

Poslije člana 189 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 189a

Odredbe člana 189 st. 1 i 2 i čl. 190 do 200 ovog zakona primjenjuju se na obezbjeđenje za namirenje carinskog duga koji je nastao ili bi mogao nastati, ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno.

Ako carinski organ zahtijeva obezbjeđenje za namirenje carinskog duga koji je nastao ili bi mogao nastati, to obezbjeđenje mora da obuhvati iznos uvoznog ili izvoznog carinskog duga i druge dospelje dažbine u vezi sa uvozom ili izvozom robe.

Obezbjeđenje iz stava 2 ovog člana, daje se i za stavljanje robe u tranzitni postupak.“.

Član 26

Član 190 briše se.

Član 27

Član 191 mijenja se i glasi:

„Na zahtjev lica koje je carinski dužnik ili koje može postati carinski dužnik, u skladu sa članom 197 st. 1, 2 i 3 ovog zakona, carinski organ može odobriti da se za dvije ili više radnji, deklaracija ili carinskih postupaka u vezi sa kojima je nastao izvozni ili uvozni carinski dug, da zajedničko obezbjeđenje.

Carinski organ je dužan da kontroliše korišćenje obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, obezbjeđenje nije potrebno:

1) ako se roba prevozi fiksnim instalacijama;

2) za robu koja je stavljena u tranzitni postupak korišćenjem pojednostavljenog postupka iz člana 102 stav 4 tačka 5 ovog zakona i koja se prevozi pomorskim ili vazdušnim putem između luka ili aerodroma u Crnoj Gori.

Obezbjeđenje carinskog duga iz stava 1 ovog člana nije potrebno za robu stavljen u postupak privremenog uvoza u slučajevima utvrđenim propisom Vlade.“.

Član 28

U članu 192 stav 1 tačka 2 poslije riječi „nastati“ dodaje se zarez i riječi: „ako nije moguće utvrditi tačan iznos“.

U stavu 2 poslije riječi: „podliježe promjenama“ dodaju se riječi: „i zajedničkog obezbjeđenja iz člana 197 ovog zakona“.

Stav 3 mijenja se i glasi:

„Način određivanja iznosa obezbjeđenja iz st. 1 i 2 ovog člana, uključujući smanjeni iznos iz člana 197 st. 2 i 3 ovog zakona utvrđuje se propisom Vlade.“

Stav 4 briše se.

Član 29

Poslije člana 192 dodaje se novi član koji glasi:

„Član 192a

Ako prema carinskim propisima davanje obezbjeđenja nije obavezno, carinarnica može da zahtijeva davanje obezbjeđenja kada ocijeni da nije sigurno da će se namirenje carinskog duga ili carinskog duga koji bi mogao nastati blagovremeno izvršiti.

Iznos obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana, utvrđuje se u visini koja ne prelazi iznos obezbjeđenja iz člana 192 ovog zakona.“

Član 30

Član 193 mijenja se i glasi:

„Obezbjeđenje carinskog duga se može, u skladu sa posebnim propisima, dati:

- 1) polaganjem gotovine ili preko drugih ekvivalentnih sredstava plaćanja;
- 2) preuzimanjem obaveza jemca; ili
- 3) drugim oblikom jednako vrijednog obezbjeđenja koje garantuje da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu biti plaćen.

Na sredstva obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana ne plaća se kamata.

Oblici obezbjeđenja iz stava 1 tačka 1 ovog člana uređuju se propisom Vlade.“

Član 31

Član 194 briše se.

Član 32

U članu 195 stav 3 na kraju teksta tačka se zamjenjuje zarezom i dodaju riječi: „osim ako je jemac kreditna institucija, finansijska institucija ili osiguravajuće društvo koje ima dozvolu za obavljanje poslova osiguranja izdatu u Crnoj Gori u skladu sa zakonom.“

Poslije stava 3 dodaje se novi stav koji glasi:

„Bliže uslove koje mora da ispunjava jemac iz stava 3 ovog člana propisuje Vlada.“.

Član 33

U članu 196 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Carinarnica može od lica iz stava 1 ovog člana zahtijevati da se u određenom vremenskom periodu zadrži izabrani oblik obezbjeđenja.“

Član 34

Član 197 mijenja se i glasi:

„Odobrenje iz člana 191 stav 1 ovog zakona može se izdati samo licu koje ispunjava sljedeće uslove:

- 1) ima poslovno sjedište na carinskom području Crne Gore,
- 2) nije teže ili više puta kršio carinske i poreske propise, i nije počinilo krivično djelo protiv platnog prometa i privrednog poslovanja, i
- 3) redovno koristi određeni carinski postupak i upravlja privremenim smještajnim prostorom ili ispunjava kriterijume iz člana 6c stav 1 tačka 4 ovog zakona o pojednostavljenim postupcima za ovlašćenog privrednog subjekta.

Ako je za carinski dug koji može nastati, dužan da podnese zajedničko obezbjeđenje, ovlašćeni privredni subjekt može dobiti odobrenje za korišćenje zajedničkog obezbjeđenja sa smanjenim iznosom ili odobrenje kojim se izuzima od obaveze polaganja tog obezbjeđenja, ako ispunjava kriterijume iz člana 6c stav 1 tač. 2 i 3 ovog zakona.

Ako je potrebno podnijeti zajedničko obezbjeđenje za carinske dugove koji mogu nastati, ovlašćeni privredni subjekt za carinsko pojednostavljenje može koristiti zajedničko obezbjeđenje sa smanjenim iznosom, ako za to podnese zahtjev.

Zajedničko obezbjeđenje sa smanjenim iznosom iz stava 3 ovog člana, jednako je vrijedno kao podnijeto obezbjeđenje.

Bliži uslovi za izdavanje odobrenja za upotrebu zajedničkog obezbjeđenja sa smanjenim iznosom ili izuzimanja od obaveze polaganja obezbjeđenja iz stava 2 ovog člana, utvrđuju se propisom Vlade."

Član 35

Član 199 mijenja se i glasi:

„Carinski organ dužan je da vrati obezbjeđenje bez odlaganja, nakon gašenja carinskog duga ili ako carinski dug ne može više da nastane.

Ako se carinski dug djelimično ugasi, ili može da nastane samo u vezi sa dijelom iznosa koji je bio obezbijeđen, carinski organ može odgovarajući dio obezbjeđenja da vrati na zahtjev podnosiocu obezbjeđenja, osim ako zbog visine iznosa to smanjenje nije opravdano.

Bliži način i rokovi vraćanja obezbjeđenja iz st. 1 i 2 ovog člana, način davanja i praćenja obezbjeđenja iz čl. 188, 189 i 191 ovog zakona i način opoziva i poništenja preuzete obaveze jemca iz člana 195 ovog zakona propisuje Vlada."

Član 36

Član 200 mijenja se i glasi:

„U slučaju unutrašnjeg i spoljašnjeg tranzita, smještaja u carinskom skladištu i slobodnim zonama, privremenog uvoza i upotrebe robe u posebne svrhe, aktivnog i pasivnog oplemenjivanja i prerade robe pod carinskim nadzorom, Vlada može privremeno da zabrani upotrebu:

1) zajedničkog obezbjeđenja iz člana 197 ovog zakona za robu koja je prepoznata kao podložna prevarnim namjerama;

2) zajedničkog obezbjeđenja sa smanjenim iznosom ili izuzimanja od obaveze polaganja obezbjeđenja iz člana 197 stav 2 ovog zakona.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, upotreba zajedničkog obezbjeđenja sa smanjenim iznosom ili izuzimanje od obaveze polaganja obezbjeđenja ili upotreba zajedničkog obezbjeđenja iz člana 197 ovog zakona mogu se odobriti ako podnosilac obezbjeđenja može da dokaže da:

1) u vezi predmetne robe nije bilo carinskog duga dvije godine prije donošenja odluke iz stava 1 ovog člana; ili

2) su dužnik ili jemca u propisanom roku u potpunosti izmirili carinski dug nastao dvije godine prije donošenja odluke iz stava 1 ovog člana.

Za dobijanje odobrenja iz stava 2 ovog člana, podnosilac obezbjeđenja mora da ispunjava kriterijume iz člana 6c stav 1 tač. 2 i 3 ovog zakona.

Bliže uslove pod kojima se može privremeno zabraniti upotreba obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana propisuje Vlada."

Član 37

U članu 240 stav 1 tačka 3 riječi: „član 47 stav 5“ zamjenjuju se riječima: „član 47 stav 4“.

Član 38

U članu 241 stav 1 tač. 1 i 2 riječi: „član 47 stav 6“ u različitom padežu zamjenjuju se riječima: „član 47 stav 5“ u odgovarajućem padežu.

Član 39

Poslije člana 302a dodaje se novi član koji glasi:

„Član 302b

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se do 31. decembra 2017. godine.“

Član 40

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Sužbenom listu Crne Gore“.

Broj: 29/17-1/4

EPA 248 XXVI

Podgorica, 16. oktobar 2017. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 26. SAZIVA

PREDSJEDNIK
Ivan Brajović
